

abigæus in quo differant, et qualiter cognoscuntur, gloss. l. 19 per text. ibi, tit. 14 part. 7. — Et qualiter agatur contra furem, et ejus hæredes conditione furtiva, et quando, gloss. l. 20 ibi per illum textum. — Et quid si plures sunt fures, an omnes in solidum teneantur, et an unius solum liberet alios, et quando, ibi n. 10 et 11 per illum text. ibi. — Fur aliquid surripiens de hæreditate, qualiter teneatur, gloss. l. 21 per text. ibi, tit. 14 part. 7. — an dicatur ille, qui terminos, seu limites evulsit, et de ejus pœna, n. 5, 6 et 7 l. 30 per text. ibi, tit. 14 part. 7.

FURANS ligna, seu alios materiales, qualiter puniatur, et ad quid teneatur, n. 21. 16 per text. ibi, t. 14 p. 7. — rem si sit minor, vel furiosus, vel familiaris domus, an isti furti actione conveniantur, et quando, gloss. l. 17 ibi per illum text. — Et in filio, uxore, vel servo furantibus in magna quantitate, an actione furti conveniantur, ibi n. 6. — Furans rem in magna vel in parva quantitate, sive contra eum agatur criminaliter, sive civiliter, qualiter puniatur, gloss. l. 18 per text. ibi, t. 14 part. 7. — Et quid si furtum tribus vicibus continuatum sit in parva, vel in magna quantitate, et quid si cum aliqua efractione fiat, n. 5. — Furans aliquid de loco sacro, vel ex domo privati, eundo cum armis, qualiter puniatur, ibid. n. 8 et 9 per illum text. ibi. — ex hæreditate jacente, qualiter puniatur, gloss. l. 21 per text. ibi, tit. 14 part. 7. — filium, vel servum alienum, committit plagium, et de ejus pœna, n. 1 l. 22 ibi per illum text. — Vide de hoc in verbo FUR, et verbo FURTUM.

FURTIVÆ RES, vidè infrà in verbo USUCAPIO, et in verbo RES FURTIVÆ.

FURTUM in clericis, an sit crimen depositione, dignum, n. 2 l. 61 tit. 6 part. 1. — in curia commissum, qualiter puniatur, n. 18 l. 5 tit. 16 part. 2. — est nobilibus vilius, quàm aliis, n. 9 l. 1 tit. 17 part. 2. — et an pro secundo furto debeat quis mori, n. 5 l. 6 tit. 28 part. 2, et l. 18 tit. 14 part. 7. — committitur si res specialiter hypothecata vendatur, secus si generaliter, n. 9 l. 70 tit. 18 part. 5. — sive rapina est genus malfetriæ, et an Rex possit propter hoc dominum aliquem à regno ejicere, et an vassalli illum sequi teneantur, n. 1 cum seq. l. 11 t. 25 part. 4. — Et qualiter richi homines pro rapina puniantur, ibid. in n. 7. — Furtum, an et quando computetur inter casus fortuitos, n. 6 per text. ibi, l. 5 tit. 2 part. 5. — est quid principale servorum, n. 1 l. 46 t. 5 part. 5. — si fiat mercatoribus in itineribus et viis, an domini viarum, vel civitas, in cujus territorio talia commissæ fuerunt, ad resarcienda damna teneantur, n. 7 l. 4 t. 7 part. 5. — an committat exactor tributorum, qui illud exigit sciens injustum, n. 6 l. 9 tit. 7 part. 5. — facere non præsumitur socius, qui ex re communi aliquid suscepit, aliis sociis ignorantibus, n. 1 l. 17 per text. ibi tit. 10 part. 5. — Et si defunctus furtum, vel delictum commisit, an et quando ejus hæredes teneantur, vel non, gloss. l. 25 per illum text. tit. 1 part. 7. — Furtum quid sit, et an donans rem alienam, et tradens, furtum committat, n. 2 et 3 l. 1 t. 14 part. 7. — an committatur per suscipientem fructus beneficii, à quo est ipso jure privatus, dict. n. 3 in fin. — an committatur quando

fur credit dominum permissurum, et ex quibus hoc constare possit, n. 4 dict. l. 1 t. 14 part. 7. — Et quid si postea dominus rei dicat, quòd de consensu ipsius res fuit capta, an istud furem excuset, dict. n. 4. — Furtum manifestum quando dicatur, et quid si fur desinat illud, quòd furaverat, an tunc furtum dicatur manifestum, n. 2 et 4 l. 2 tit. 14 part. 7. — committitur per creditorem, vel depositarium, qui de re sibi tradita contra domini voluntatem utitur, n. 4 l. 5 per text. ibi, t. 14 p. 7. — committit debitor, qui pignus creditori suo surripuit, d. n. 4 d. l. 5. — si fiat in uno loco, et fur in alio reperiat cum re furtiva, vel sine ea, an ibidem per judicem illius loci puniri debeat, et quando, n. 1 l. 4 per text. ibi, tit. 14 part. 7. — Et contra quem detur actio furti, vel non, gloss. dict. l. 4 per illum text. — Furtum si committatur cum alicujus consilio, vel adjutorio, an et quando consulens de furto teneatur, vel non, ibi n. 11 per illum text. — An committat tutor, qui rem pupilli sui dolosè substraxit, gloss. l. 5 ibi per illum text. — Et an hospes teneatur de furto facto illi, quem in domo sua hospitavit, si gratis illum recepit, n. 1 l. 7 tit. 14 part. 7. — Furtum filiifamilias, vel servi, per aliquem ad hoc inducti, si fiat domino sciente, qualiter tunc inducens teneatur, n. 2 l. 8 ibi. — an committat debitor, qui creditori suo pignus furatus fuit, quòd pro debito sibi dedit, vel cum in ejus potestate rem haberet, illam vendidit, vel aliter contractaverit, n. 1, 2, 3, 4 et 5 cum aliis ibi, l. 9 per text. ibi, tit. 14 part. 7. — Et quid si extraneus furtum fecerit, cui actio furti detur contra furem, an creditori, vil ipsi domino, ibid. in n. 6. — Et an tunc creditor ex actione furti aliquid incrare possit, ibid. in n. 7. — Furtum si fiat circa rem alicui commodatam, an tunc commodator, vel commodatarius admittatur ad talis rei recuperationem, et an semel agendo contra unum possit commodator ad alium redire, et quando, gloss. l. 11 per text. ibi, tit. 14 part. 7. — si fiat depositario, qualiter actio furti ipsi, vel domino detur, et quando, gloss. l. 12 ibi per illum textum. — an committatur in re immobili, n. 6 l. 12 tit. 14 part. 7. — per aliquem de re alicui legata factum, an et quando, et qua actione per ipsum legatarium recuperari possit, n. 4 l. 15 ibi. — an committat officialis Regis, qui cum esset ab eo positus, ut expenderet aliquas pecunias inter aliquos, illas in sui commodum expendit, gloss. l. 14 et 15 tit. 14 part. 7. — an committat monetarius pro se monetam bonam faciens, vel mettallum pejus meliori miscens, gloss. dict. l. 15 per illum text. ibi. — Et qualiter furans ligna, vel aliud materiale, et affigens domui suæ, puniatur, n. 2 l. 16 tit. 14 part. 7, per text. ibi. — Furtum si per minorem, vel furiosum committatur, vel per familiarem domus, qualiter furans puniri debeat, gloss. l. 17 ibi. — domesticum, quòd, et quando dicatur, n. 5 et 4 dict. l. 17. — magnum si fiat per uxorem, vel filium, vel servum, an tunc conveniri possint, ibi n. 6. — sive magnum, sive parvum qualiter debeat puniri, sive civiliter, sive criminaliter agatur, gloss. l. 18 ibi per illum text. ibi. — Et quando propter furtum ad pœnam mortis deveniri possit, n. 5 dict. l. 18. — Et quid si furtum tribus vicibus continuatum sit in parva

vel in magna quantitate, vel fiat cum aliqua efractione ostiorum, vel aliter, n. 5 supradict. — Furtum factum cum appositione scalarum, an sit morte dignum, dict. n. 5. — Et quid in furto cum armis facto, vel alicujus rei sacræ, n. 8 et 9 dict. l. 18 tit. 14 part. 7. — Furtum judicis ab eo facto officio durante, qualiter puniatur, n. 11 dict. l. 18 per illum text. et n. 1 l. 14 ibi. — an committat receptor furtum, et quando, n. 14 et 15 dict. l. 18 per text. ibi. — an committat abigæus, et quale, et de ejus pœna, gloss. l. 19 ibi, et suprà in verbo ABIGÆUS. — Et qualiter agatur contra furem, vel contra ejus hæredes conditione furtiva, et quando, et ad quid, gloss. l. 20 ibi per illum text. — Furtum à pluribus factum, an omnes teneantur in solidum, et an unius solum liberet alios, et quando, n. 10 et 11 dict. l. 20. — factum circa hæreditatem jacentem, qualiter puniatur, gloss. l. 21 ibi per illum text. — in quo differat à plagio, n. 1 l. 22 ibi per illum text. — sui ipsius facit servus, qui à domino suo aufugit, n. 1 et 2 l. 25 tit. 14 part. 7 per illum text. — Et qualiter à domino perquiri debeat in domibus alienis, et quando, n. 2 l. 24 ibi per illum text. — Furtum an faciat ille, qui limites, seu terminos evulsit, et quando, et de ipsius pœna, n. 5, 6 et 7 per text. ibi l. 30 tit. 14 part. 7.

FURCA si in aliquo loco sit erecta per triginta annos, licet interim ibidem nullus suspendatur, quia causa non evenit, tamen ostendit, quòd domus in illo loco habet merum et mixtum imperium, n. 8 l. 15 t. 51 p. 5. — Et an ad ereptionem furcæ compellatur quis vendere solum suum, n. 1 in fin. l. 5 tit. 4 part. 5. — Et an mortuus suspendi possit, et quando, n. 5 l. 7 t. 1 p. 7. — Et quid si occidatur ille, qui ducebatur ad furcas, an occidens pœna homicidæ puniatur, n. 2 l. 4 tit. 8 p. 7. — Et infamis, seu vilis persona, cum pœnam mortis meretur, tunc inforcari, non decapitari debet, n. 6 l. 6 tit. 51 part. 7. — Furnus ante omnia debet edificari, quando construitur aliqua civitas de novo, postea muri, tertio templa, n. 3 l. 21 tit. 18 part. 2. — Furiosus licet pluries aliquid faciat, nunquam tamen ex tali actu inducitur consuetudo de novo, n. fin. l. 2 t. 2 part. 1. — Furiosi aliquem de fonte Sacro levare non debent, et quæ sit in hoc ratio, n. penult. l. 6 tit. 4 part. 1. — Furiosus quando ei Sacra unctio dari debeat, vel non, n. 1 l. 71 tit. 4 part. 1. — Furiosus quis esse dicatur, et in quo furiosus differat à demente, ibidem, et etiam in n. 1 l. 4 tit. 11 part. 5, et n. 1 l. 15 tit. 16 part. 6. — si habet pecuniam penes aliquem tertium, si tertius ille ex illa re aliquid emat sibi, an res ita empta sit ementis, vel furiosus, ex cujus pecunia empta fuit, n. 5 l. 49 tit. 5 part. 5. — an admittatur ad regni successionem, vel ad aliam majoriam, n. 19 l. 2 tit. 15 part. 2. — Rex si habeat filium habilem, an tali filio debeat regni administratio committi, exclusis curatoribus, n. 5 l. 5 tit. 15 part. 2. — per dilucida intervalla, an possit esse judex, n. 1 l. 4 tit. 4 part. 5. — Et quid de processo facto per istos, si non fuerit de impedimento oppositum, ibidem in n. 2. — Furiosus non potest esse advocatus, n. 5 l. 2 t. 6 p. 5. — Furiosi habent omnia beneficia, quæ minoribus competunt, n. 5 l. 1 tit. 15 part. 5. — Et ita resti-

tui possunt, ibidem. — Furiosus et prodigis curatores dandi sunt, et quibus, æquiparanturque pupillis, n. 10 l. 60 tit. 18 part. 5. — Furiosi litem contestare non possunt, neque sententia contra eos indefensos valet, et quid si pro eis detur, n. 11 l. 12 tit. 22 part. 5. — Furiosus usucapere vel præscribere potest rem, quando illud cœpit in sana mente, et quare, n. 4 l. 2 tit. 29 part. 5. — et demens an possit matrimonium contrahere, et quando, n. 5 l. 6 tit. 2 part. 4. — non potest facere testamentum, etiamsi velit ad pias causas testari, n. 5 l. 15 tit. 1 p. 6. — Et an in dubio præsumatur testamentum fuisse factum furoris tempore, vel dementiæ, vel dilucidi intervalli, n. 6 dict. l. 15. — Furiosus rectè exheredari potest ob ingratiitudinem commissam ante furorem, et an illo exheredato possit ei exemplariter substitui, n. 2 l. 11 tit. 5 part. 6. — si filios habeat ad hoc, ut per eos substitutio exemplaris sibi facta evanescat, quales illi filii esse debeant, ibid. in n. 6. — cui exemplariter fuit substitutus, si redeat ad sanam mentem, et postea ad furorem, an talis substitutio vires habeat, ibid. in n. 9. — si ab aliquo instituatur hæres, quis hæreditatem adire possit ipsius nomine, et quando sibi pleno jure quærat, n. 14 l. 15 tit. 6 part. 6. — Et nulla cura est legitima, nisi furiosi, licet in tutela sit, n. 2 l. 2 tit. 16 part. 6, et n. 15 l. 4 ibid. — Furiosus tutor esse non debet, imo et illi dari debet, n. 5 l. 4 per text. ibi, tit. 16 part. 6. — Et an furioso tutor dari possit per judicem, etiam ipso non petente, n. 7 l. 12 tit. 16 part. 6. — Furiosus et mente captus æquiparantur, aliquando tamen differunt, n. 1 l. 15 tit. 16 p. 6. — si delinquat, an accusari et puniri possit, n. 8 et 9 l. 9 per text. ibi, tit. 1 part. 7. — Et an in dubio delictum præsumatur tempore furoris factum, ibidem. — Furiosus an durante furore possit puniri de delicto commissio tempore sanæ mentis, ibidem. — Et lex dat facultatem conjunctis furiosi, ut illum carcerare, et ligare possint, ibid. in n. 10. — Furiosos injuriam facere non potest, an verò injuriam possit, n. 1 l. 8 per text. ibi, tit. 14 part. 7. — si furtum faciat, qualiter puniatur, n. 2 l. 17 per text. ibi, tit. 14 part. 7.

FUROR, vide suprà proximè in verbo FURIOSUS.

FUSTIGATIO, et fustigationis pœna non datur, nisi tantum vilibus personis, num. 15. l. 5. per text. ibi, tit. 6 part. 7.

G

GABELLA si sit solvenda de quacumque hæreditate, quæ de novo acquiratur, an debeatur ex hæreditate, in qua filius succedit, num. 4 l. 21 tit. 5 part. 6. — an debeat solvi à filiis adoptivis, etiam stante statuto, quòd filii ex hæreditate paterna illam solvere non teneantur, n. 4 l. 10 tit. 4 part. 6. — an possit imponi meretricibus existentibus in publico lupanari, n. 2 l. 2 t. 22 p. 7. — et in solutione gabellæ, an inspiciatur locus contractus, vel locus, ubi res sita est, n. 2 l. 8 tit. 5 part. 5. — Comitatus si alicui vendita sit, et postea Comitatus augeatur, an debeat augeri pensio pro rata augmenti emptori gabellarum, et qualiter istud intelligi debeat, n. 4 l. 54

per illum text. tit. 5 part. 5.—Et emptores gabellarum, assimilantur usufructuariis, dict. n. 4 ad fin.—Et an in contractu locationis gabellarum possit allegari deceptio ultra dimidiam justii pretii, num. 4 in medio, l. 56 t. 5 part. 5.—Gabella nova si ab aliqua civitate imponatur, an civitas illa possit tertiam partem prætere pro suis necessitatibus, n. 2 l. 7 tit. 7 part. 5.—de novo imponi dicitur, sive de novo imponatur sive ultra solitum augeatur, sive minuat, n. 1 l. 9 t. 7 part. 5.—Gabellam solvere non tenentur clerici, si sine negotiatione vendiderint, n. 50 t. 6 part. 1.—Gabellæ solvi debent à clericis negotiatoribus, et mercantiam exercentibus de rebus, quas vendunt, si admoniti à talibus negotiationibus non desistant, n. 5 l. 49 tit. 6 part. 1.—an augeantur, si territorium augeatur, num. 1 et 2 l. 15 tit. 18 part. 5.

GEMMÆ, et mirandum est de civitate istorum, qui magno pretio emunt gemmas, cum tan de facili fallantur, et falli possunt, num. 5 l. 8 tit. 15 part. 7.—si per alluvionem rivorum nobis accrescunt, an in dominio nostro sint, n. 2 l. 26 tit. 28 part. 5.

GEMINATIO confessionis extrajudicialis, an habeat eundem effectum, ac si facta esset in iudicio, sive in civilibus, sive in criminalibus, n. 7 l. 5 tit. 12 part. 5.

GENERI an præjudicet sententia lata contra socerum suum, rem defendentem in iudicio ipso sciente, n. 12 l. 20 tit. 22 part. 5.

GENERALE MANDATUM, etc. vide infra in verbo **MANDATUM GENERALE**.

GENERALIS concessio facta per Papam legatis in quibus provinciis degentibus, non se extendit ad id, scilicet quòd ipsi tali ratione possint facere ea, quæ ad solum Papam pertinent, nisi specialiter fuerit sibi concessum, num. 42 l. 5 tit. 5 part. 1.—provisio non se debet extendi ad ea, de quibus est specialiter provisum, n. 2 l. 2 tit. 1 part. 6.—dispositio non includit in se personas inhabiles, n. 19 in principio, l. 2 tit. 15 part. 2.—concessio in donatione Regis ad regalia se non extendit, n. 16 l. 5 tit. 15 part. 2, et num. 5 l. 8 tit. 26 part. 2.—concessio quantumcumque largæ alicui facta de lucrandis rebus ibi Regi quæsitis, ad mobilia tantum se extendit, dict. n. 5.—citatio creditorum, vel legatariorum, an sufficiat, quando hæres vult conficere inventarium, n. 8 l. 5 tit. 6 part. 6.—petitio, an ad specialem per sequentem tantum extendatur, n. 5 l. 25 tit. 2 p. 5.—revocatio privilegiorum, an comprehendat clausum in corpore juris, n. 1 l. 2 tit. 18 part. 5.—renuntiatio casuum fortuitorum in contractu commodati, an valeat, n. 5 l. 71 tit. 18 part. 5.—liberatio à creditore facta dicitur captiosa, nec ad hoc potest creditor compelli, n. 2 l. 84 tit. 18 p. 5.—revocatio testamentorum, an sufficiat etiamsi ibi non fiat mentio clausulæ derogatoriæ, quod est in primo testamento, n. 4 l. 5 tit. 7 part. 6.—renuntiatio casuum fortuitorum, an teneat in contractibus, et iudiciis, n. 10 l. 5 tit. 2 part. 5.—Et an idem sit in depositario recipiente depositum, n. 4 l. 4 tit. 5 part. 5.—Generalis subscriptio, an habeat vim specialis, quando testamentum haberet solum unum casum, ibid.—donatio saltim quando fit ecclesiæ, an in ea veniat merum

imperium, n. 2 l. 9 tit. 4 part. 5, et n. 1 l. 23 t. 8 p. 5.—clausula quando ad specialia referatur: v. plures casus, de quibus in dict. n. 5 et 4.—dispositio intelligitur, et includit in se casus, et personas privilegiatas, n. 5 l. 55 tit. 5 part. 5.—Et an in generali remissione veniat dolus, n. 5 l. 50 tit. 11 part. 5.—Generalis clausula quando ad præcedentia vel sequentia referatur, sive in pœnalibus, sive in aliis, n. 4 l. 9 tit. 7 part. 6.—liberatio administratori vel alio data, ad quæ se extendat, et quando, et ex quibus vitietur, glos. l. 50 per text. ibi, tit. 11 part. 5.—Et in generali mandato non veniunt turpia, n. 1 l. 25 per text. ibi, tit. 12 part. 5.—Et quæ veniunt in generali obligatione bonorum ab aliquo facta, gloss. l. 5 per text. ibi, tit. 15 part. 5.—Generalis obligatio, an se extendat ad bona futura, quæ acquirantur per hæredem debitoris, dict. n. 5 in medio.—provisio, sive sermo, quando deroget specialem, vel deregetur, num. 1 l. 5 tit. 10 part. 6.—obligatio omnium bonorum, an impediatur, quòd quis specialiter rem alicui obligare non possit, n. 1 l. 10 tit. 15 part. 5.—dispositio non refertur ad ea, quæ pendunt ex testamento, n. 2 l. 5 tit. 15 part. 6.—Generale mandatum ad negotia importat, ut solutionem à debitoribus recipere possit, n. 2 l. 5 tit. 14 part. 5 per text. ibi.

GENERIS APPELLATIONE, seu omnium de genere, an comprehendantur omnes consanguinei, et agnati, n. 16 in fin. l. 22 tit. 15 part. 2, et n. 18 l. 2 tit. 15 part. 2.

GENERATIO naturalis, et regeneratio spiritualis æquipollent, n. 12 l. 2 tit. 24 part. 4.

GENERARE potest quis in nono, dezimo, et undecimo anno, ut exemplificando dicit, n. 6 l. 6 t. 1 part. 4.—si non possit aliquis, an in feudo succedere possit, n. 9 l. 6 tit. 26 part. 4.

GENEROUSUS, v. infra in verbo **NOBILES**.

GENS, et quæ requirantur, ut propriè dicatur gens, n. 2 l. 16 tit. 26 part. 2.

GENITIVUS denotat dominium, ut dicit n. 1 l. 2 tit. 12 part. 2.

GENUS perire non potest, n. 1 l. 24 tit. 5 part. 5.—Et quid si ab aliquo sit alicui facta promissio in genere, vel in quantitate, an re perempta promissor liberetur, n. 1 l. 18 t. 11 part. 5.—Et quid si genus debeatur, species tamen sit in solutione, ibidem.—Genus, et an à testatore relictum sub verbis generalibus sit in hæredis vel legatarii electione dare, vel non, gloss. l. 23 t. 9 part. 6 per text. ibi.—perire non potest, dict. n. 5 l. 25 per text. ibi.—Genus humanum per solas nuptias conservatur, n. 5 l. 52 tit. 9 part. 6.—si præcedat, an specialitas quæ sequitur, sit potens, ut possit derogari generi in aliquibus, n. 1 leg. 5 tit. 10 part. 6.—quando derogetur ab specie, n. 4 l. 6 tit. 11 part. 6, et n. 2 l. 5 t. 15 part. 6.

GENUFLECTI non debet coram alio, quàm Papa, vel Rege, n. 1 l. 26 tit. 6 part. 2.

GESTOR NEGOTORUM, v. infra in verbo **NEGOTORUM GESTOR**.

GERUNDIA adjecta verbo, vel participio futuri temporis, inducit conditionem, n. 15 l. 1 tit. 4 part. 6.

GLADIUS uterque est apud ecclesiam, sed materialis

manu Regum exercetur, et effectus istius gladii in habitu tantum, n. 5 in proœmio 2 part.

GRATIA dicitur privilegium, et donum Principis, et idem est gratia, quod privilegium, n. 5 l. 27 tit. 18 p. 5.—facta iis, qui veniunt ad habitandum in aliquo loco, an sit irrevocabilis, et an transeat in contractum; et quid si Princeps illam revocaverit, et an concessa videatur civibus originariis, qui ab illo loco recesserunt, n. 1 l. 49 tit. 18 part. 2.—per Regem facta in remunerationem servitorum, dicitur pulchra gratia, et tanquam beneficium est latissimè interpretanda, n. 1 l. 51 ibidem.—in dubio, an præsumatur realis, an verò personalis, dict. n. 1 in fine dict. l. 51 tit. 18 part. 5.—et quando dicatur quis facere gratiam, n. 2 l. 5 per text. ibi, t. 52 part. 7.—magis videtur accedere ultimæ voluntatis, quam contractui, n. 2 supradict.

GRAMMATICA olim adiscebatur per mulieres, n. 2 l. 16 tit. 16 part. 6.

GRADUS Licentiat, seu Doctoratus quis conferat, et quo jure, n. 2 l. 7 tit. 6 part. 1.—affinitas, sive consanguinitatis qualiter computentur, n. 1 per illum text. l. 5 tit. 6 part. 4.—quid sit, et de ipsius diffinitione, et dicuntur gradus ad similitudinem scalarum, vel locorum, n. 2 l. 5 tit. 6 part. 4.—Et de ratione diversitatis inter Legistas, et Canonistas in hac graduum computatione, ibidem in num. 5.—Et quid si per statutum laicorum imponatur pœna contrahenti matrimonium in quarto gradu, secundum quam computationem, an civilem, vel canonicam istud intelligendum sit, ibidem n. 4.—Gradus ascendentium et descendendum, matrimonium nunquam contrahere possunt, n. 1 l. 4 tit. 6 part. 4.—Gratificatio, et an debitor possit eligere, cui ex creditoribus solvat, ut sit gratificationi locus, n. 2 l. 9 tit. 15 part. 5.

GRAVAMEN in legitima positum filio, licet non valeat in ejus persona, bene tamen valet in persona substituti, n. 1 in fin. l. 2 tit. 15 part. 2.—adjectum magno legato successori majoriæ relicto, ut bona majoriæ cum aliquo dividat, vel quòd remittat tributum quod debetur majoriæ, an tale gravamen teneat, vel ille, cui relinquitur, illo non obstante, legatum consequeretur, n. 1 quæst. 19 l. 10 tit. 26 part. 4.—impositum legitime filii, an tolli debeat, vel quælibet conditio, seu onus, quodcumque sit, n. 1 cum aliis ibi, l. 11 per illum textum tit. 4 part. 6.—Et an gravamen quod in favorem filii de legitima rejicitur, rejiciatur etiam in persona ejus, in quem filius transmisit jus adeundi, n. 1 dict. quæst. 4.—Et qualiter filii gravari possunt in legitima sua, quando pater in alium filium ex Regis facultate majoriam facit, ibidem.—Gravamen, an dicatur impositum in filii legitima eo quòd pater in ea fecit vulgarem substitutionem, dict. n. 1 in fin.—Et quid si filius instituatur vulgariter, vel compendiosè, et à primo gradu sit præteritus, an videatur institutus rejecta conditione, in qua fuit facta substitutio, n. 2 ibi.—Et idem quod in filiis dicendum est in ascendentibus, vel in fratribus, turpi persona ab eis instituta, ibid. in n. 5.—Et an in residuo ultra legitimam possit filius conditionaliter institui, et qualiter istud accipere possit, ibi in n. 4 et 5.—Gravamen quod hæredibus injungitur, non tenet, nisi tantum in valore

eis relicti, n. 5 l. 5 per text. ibi, tit. 9 part. 6.—an possit substituto filii exhæredati apponi, et quando, n. 8 dict. l. 5 tit. 9 part. 6 per text. ibi.—Et quando imponi possit hæredi hæredis nominando illum, si ipse præter iudicium testatoris succedat, n. 2 l. 4 ibi.—Gravamen an possit hæredi imponi, ut aliquem hæredem instituat, num. 1 l. 7 tit. 9 part. 6.—restitutionis hæreditatis filio, si imponatur patri, quando teneatur ipse filio restituere, n. 1 l. 8 ibidem.—inunctum per testatorem possessori majoriæ, an et quando teneat saltem in æstimatione, vel rejici debeat, n. 1 quæst. 19 l. 10 tit. 26 part. 5, et num. 5 quæst. 2 l. 10 tit. 9 part. 6.—in filiorum legitimis, an possit imponi per patrem impetranter facultatem ad faciendam majoriam in unum ex filiis, de hoc gravamine nulla facta mentione, n. 5 quæst. 11 l. 52 tit. 9 part. 6.—impositum filio in quem pater fecit majoriam, an videatur impositum secundo filio, in quem postea majoriam fecit illam revocando à primo, ibidem quæst. 29.

GRAVATUS restituere post mortem suam, an et quando ibidem intelligatur tacita conditio, scilicet, et sine liberis decesserit, et in quibus personis talis conditio locum habeat, n. 5, 4 et 8 cum aliis ibi, et l. 10 per illum text. tit. 4 part. 6.—Et quid si filium habeat adoptivum, vel arrogatum, vel spurium, an in eis talis conditio tacita locum habeat, ibid. in n. 4.—Et quid si de morte instituti sub verba conditionis nihil dictum fuit, sed post ejus mortem alius directò sit institutus hæres, ibid. in n. 5.—Et an dicta supra locum teneant, quando institutus universaliter sit post ejus mortem gravatus ad restitutionem certæ rei, ibid. in n. 6.—Et an substitutus excludatur per filios naturales gravati, et quid si sit substituta ecclesia, vel aliqua causa pia, ibi n. 8.—Gravatus restituere post ejus mortem, si ingrediatur religionem, an per hoc excludatur substitutus; et quid si sit de filiis testatoris, ibi.—si relinquat filios adoptivos, an per hoc substitutus sibi datus excludatur, ibi numero 8 quæst. 5.—Et an sit aliqua differentia, an tales filii qui nascuntur, sint masculi, vel fœminæ, et quando, vel an sint nepotes, vel nepotes ex filia, ibidem. et ibi n. 11.—Et an idem sit, sive filii jam sint nati, sive nascituri, ibidem.—Gravatus si decedat cum filiis incapacibus, vel qui hæredes esse nolunt, vel si tales filii sint à populo habitati, an per eos substitutus excludatur, dict. n. 8 quæst. 4.—si decedat post filios suos, an per hoc substitutus excludatur, ibidem.—Et an supra dicta procedat in substitutione directa vulgari, vel compendiosa, vel fideicommissaria, vel pupillari, ibid. in n. 9.—Et an hoc eveniat ex legis fictione, vel ex juris præsumptione, et quis sit effectus in hoc, ibidem in num. 10.—Et quid si fideicommissarius decedat ante gravatum, an transmittat jus petendi fideicommissum ad hæredes, ibidem in num. 12.—Gravatus restituere fideicommissum statim, vel post tempus, tenetur ad defuncti voluntatem; et quid si interim quod restituit, deportetur, et bona sua publicentur, n. 4 l. 14 tit. 5 part. 6.—restituere post mortem suam, an teneatur statim quòd monasterium intravit, n. 4 supradict.—fideicommissum, ejus hæredes ad hoc tenebuntur, ibid. in n. 8.—fideicommissum, si hæreditatem adire noluerit, qualiter com-

pellii possit, et à quo convenitur, et an hodie jure regni hæc coactio necessaria sit, an verò hæreditas statim transeat ad substitutum fideicommissarium, ibidem in n. 12.—si sit hæres in plus quam recepit, an gravamen teneat, et quando n. 5 l. 5 per text. ibi, tit. 9 part. 6.—emere, si dominus vendere sibi nolit, an per hoc liberetur, an verò expectare debeat usque dum vendere velit, n. 9 l. 6 tit. 9 part. 6.—Et an testator possit aliquem gravare, ut talem sibi hæredem instituat, n. 1 l. 7 tit. 9 part. 6.—Gravatus si sit pater restituere filio, quando ad istam restitutionem tenetur, n. 1 l. 8 t. 9 part. 6.—hæres, an et quando, et qualiter, et in quibus rebus Trebellianicam deducere possit, et quid si fructus hæreditatis percepit, vel si sit de liberis testatoris, et alia, gloss. l. 8 per text. ibi, tit. 11 part. 6.—restituere, cogitur adire, n. 2 l. 25 tit. 51 part. 5.

GRASSATORES, qui dicantur, et de eorum pœna, et in quo à furibus et latronibus differant, n. 5 l. 18 tit. 14 part. 7, et n. 6 ibi, et 8.

GRAVIOR causa qualis, et ex quibus esse dicatur, n. 5 l. 10 tit. 14 part. 5.

GRAVIS injuria verbalis quæ dicitur, ut ex ea, filius à patre exhæredari possit, num. 4 l. 4 tit. 7 part. 6.—injuria perpenditur, etiam ex qualitate pœnæ, dict. n. 4 dict. l. 4.

GREX ex quo numero ovium fiat, et de pœna furantis gregem, gloss. l. 19 per text. ibi, tit. 14 part. 7.—Et qualiter dominus teneatur pro damno suæ gregis, quod datum fuit in agro, vel fundo alieno, et qualiter damnum istud æstimabitur, et qualiter æstimetur frumentum, quod adhuc erat in herba n. 1 cum aliis ibi, l. 24 t. 15 p. 7.—Grex requirit decem oves, aliàs non dicitur grex, n. 2 l. 35 t. 6 p. 5.—vendita, si una ovis evincatur, an venditor teneatur de evictione, dict. n. 2 dict. l. 35.—si perdat sine culpa pastoris, ipse ad damnum non tenebitur, et quando, et qualiter hoc probetur, gloss. l. 15 t. 8 p. 5.—si sit sub hoc nomine in dotem à muliere marito data, et aliquis præmoriatur, an maritus de postea natis alia supponere teneatur, et quid si non sub nomine gregis, sed numeri dentur, puta triginta, n. 2 l. 21 tit. 11 part. 4.—Et quid si non nascuntur, an de illis gregem supplere debeat, et quando ad hoc teneatur, ibidem in n. 4.

GUBERNATORES, et judices perpetui locorum, qui ibidem habent præminentiam, largo modo dicuntur domini ulius terræ; et an teneantur damna resarcire, si in itineribus aliqui spoliuntur, et quando, n. 7 et 8 l. 4 t. 7 part. 5.

GULA quæ damna secum adferatur gloss. fin. per text. ibi, tit. 5 part. 2.

H

HABEAT verbum non significat ipso jure, et de hoc n. 2 quest. 4 post princ. l. 55 tit. 5 p. 5.—Habentes hypothecam præferuntur omnibus habentibus privilegia personalia, n. 5 l. 9 tit. 5 part. 5.

HABENS possessiones in territorio unius civitatis, si ipse civis est alterius civitatis, an ligetur statutis factis in lo-

co, ubi illas possessiones habet, n. fin. l. 15 tit. 4 p. 4.—jus sepeliendi in aliquo loco, si per pecuniam promittat extraneo, ut ibidem sepeliatur, committit simoniam, n. 4 in fin. l. 1 tit. 15 part. 1.—Habentes terras à Rege tenentur cum eo ire ad bellum, et si tempore dationis non fuerit dictum, n. 15 l. 5 tit. 15 part. 2.—furcas erectas per triginta annos, licet ibidem nullus suspensus fuerit, quia casus non evenit, tantum per hoc ostenditur quòd dominus loci habet in eo mixtum et merum imperium, n. 8 l. 15 tit. 51 part. 5.—Habitatio per maritum uxori relicta, an ipse ibi habitare possit cum secundo marito, n. 1 l. 21 tit. 51 part. 5.—Et quid si civis unius loci velit simul in alio habitare, quid de possessionibus facere possint, n. 4 l. 26 tit. 51 p. 5.—Habitatio qualiter differt ab usu et usufructu; et an jus habitandi perdat maxima vel media capitis diminutione, et qualiter, quæ sumitur tribus modis, de quo per n. 1 l. 27 tit. 51 part. 5.—habitoribus excepta in venditione domus, qualiter istud intelligatur, ibidem.—Et quid si legetur quantitas ad habitationem, quo tempore debeat solvi pensio, ibidem.—Et qui si legatarius habitationis decedat infra annum, an transmittat legatum illius anni ad hæredem, ibidem.—Habitatio simpliciter relicta clientulo, vel servitori, qui antea habitabat, qualiter debeat intelligi, ibidem.—debet dari illo, cui alimenta relicta fuerunt, n. 6 l. 2 tit. 19 part. 4.—et an in habitatione pluribus relicta, sit locus jure accrescendi inter eos, n. 6 l. 55 t. 9 p. 6.—Habitu Religionis assumentes ad repræsentationem faciendam, vel alterius ludi causa, an cogantur permanere in tali Religione, vide n. 1 l. 56 t. 6 p. 1.—Habitum laicalis à clerico in minoribus ordinibus constituto delatus, facit illum perdere privilegium clericale, n. 5 l. 49 t. 6 p. 1.—Habitu Religionis in religioso, an sit de justitia ipsius Religionis, n. fin. l. 3 tit. 7 part. 1.—Habitu, et talis quis præsumitur, qualis in habitu reperitur, n. 2 l. 18 per text. ibi, tit. 9 part. 7.

HEBRÆI unde dicantur, n. 2 l. 1 tit. 24 part. 7.

Hæreditas.

Jacens.

Adita.

Dividitur.

Ad diem, vel ex die, vel sub conditione.

Applicatur.

Aufertur, vel admittitur.

Repudiatur.

Adimitur.

HEREDITAS si vacet, an in ea locum habeat, t. D. *pro derelicto*, ut fiat occupantis, n. 1 l. 49 tit. 28 part. 5.—an pertineat ad monasterium, quando fuit institutus ab aliquo monachus fugitivus, qui in habitu laicali incedebat, credens ipse qui illum instituerat, quòd erat laicus, et sic errando in qualitate personæ, n. 4 l. 10 t. 2 part. 4.—ad quem pertineat, si instituat hæres damnatus in metallum, vel deportatus, et sic quando habetur pro non scripta institutio, n. 1 l. 4 ibi.—quibus applicetur, quando testator unum tantum hæredem in suo testamento fecit, et ipsum instituit in re certa tantum, n. 3 in princip. l. 14 tit. 5 part. 6.—an debeatur

hæredi, quando institutio facta fuit ad diem, vel ex die, sublata vel non sublata die, n. 1, 2 et 6 l. 15 tit. 5 p. 6.—Et quid si sunt plures instituti, unus ad certum tempus, alius usque ad aliud, et quid si unus institutus usque ad Pascha, et nullo alio instituto hærede, prohibuit expressè quòd sic institutus amplius non esset hæres ad diem, seu tempus, ibidem.—Et quid si testator in pœnam hæredis scripti post tempus alium instituat hæredem, an tatis institutio valeat, dict. n. 1 quest. 2.—Hæreditas cui applicetur, si testator ad certum tempus aliquem hæredem instituit, et post illum tempus alium non fecit hæredem, ibid. in fin.—dari potest ex die incerta sicuti sub conditione, ex die autem certa non, ibid. n. 2.—an possit ad filium spurium, vel incestuosum pervenire, quando fuit institutus in tempus capacitatis, n. 7 l. 19 tit. 5 part. 6.—Et an interim quòd est capax dicatur habere bonorum possessionem, tamquam institutus sub conditione, et possit bona administrare tanquam curator, ibidem.—Hæreditas si deveniat ad filium, an ipse ad gabellam tenebitur, si ex statuto de quacumque nova successione debeatur, n. 4 l. 21 ibi.—Hæreditatem amittit hæres, ex eo scilicet, quòd conditionem impossibilem de jure adimplevit, n. 7 l. 3 tit. 4 part. 6.—Hæreditas an debeatur instituto sub potestativa conditione, si per eum non stetit, quominus illam adimpleret, n. 12 et l. 14 ibi.—hodie statim vadit ad substitutum fideicommissarium, si institutus hæres adire noluerit, neque alia coactio judicis est necessaria, sicuti antiquitus requirebatur, n. 12 l. 14 tit. 5 part. 6.—si deferatur alicui, potest ipse petere tempus ad deliberandum, utrum adeat, vel non, et quid in monacho hærede instituto, n. 6 l. 1 t. 6 p. 6.—data monacho, Abbas illam acceptare, vel adire tenetur, dict. n. 7 dict. l. 1.—Et idem si deferatur servo, ibi.—Hæreditas an debeat esse penes hæredem, pendente dilacione sibi ad deliberandum data, n. 1 l. 4 ibi per illum text.—etiãsi sit locupletissima, hæres non potest conveniri interim quòd facit inventarium, n. 1 l. 7 ibi per illum text.—Et quando sic, ibi in n. 2.—Hæreditas si non est solvendo, an possit hæres detrahere quartam Falcidiam, n. 11 ibi per text.—et quibus verbis factis, vel signis ab hærede adita videatur, et ex quibus, et quando non, gloss. l. 11 et 12 per text. ibi, tit. 6 part. 6.—et quid si non essent creditores, vel legatarii à quibus cohæres vexari possit, ibi in n. 11.—Et quid si à cohærede factum sit inventarium, an tunc cohæres liberetur si noluerit acceptare partem sui cohæredis, ibidem.—Hæreditas patris hæretici, an ad catholicos filios devenire possit, n. 2 l. 7 per text. ibi, tit. 7 part. 6.—fratris, qui fratrem suum occisit, ad quem pervenire debeat, ibidem.—Et an hæres in foro conscientie teneatur fisco, vel incapaci restituere, vel sibi retinere, dict. n. 24 dict. l. 15.—Et an ille, qui tacitam fidem accommodavit in uno nummo, videatur indignus ab omni hæreditate, ibidem n. 25.—Et quid si testator sit clericus, hæres verò, qui restituit sit laicus; cui fisco bona applicentur, an ecclesie vel Regi, ibidem.—an debeatur incapaci ab aliquo hærede instituto, quando ipse defectum suum detegit, et coram quo illud deferre teneatur,

et quid si sit totaliter ut incapax, n. 1 et 2 l. 14 per text. ibi, tit. 7 part. 6.—Et an in hæreditate inter conjunctos conjunctione legali locus sit juri accrescendi, n. 6 l. 35 tit. 9 part. 6.—Hæreditas in codicillis dari non potest, et quid si detur, n. 1 l. 2 per text. ibi, tit. 12 part. 6.—si ab aliquo evincatur, quales fructus hæredi restitui debent, gloss. l. 4 per text. ibi, tit. 14 part. 6.—Et an, et quando fructibus consumptis possessor, qui hæreditatem restituit, teneatur ad æstimationem, n. 2 dict. l. 4.—Et in hæreditatis petitione, quod tempus inspicere debeat, ut cognoscatur, an quis sit factus locupletior, ibi in n. 5.—Et quales expensas restituens hæreditatem deducere possit, ibi n. 5 dict. l. 4 per illum text.—Et quæ à possessore hæreditatis restitui debeant, quando fuit restituere condemnatus, gloss. l. 5 ibi per illum text.—Hæreditas si à malæ fidei possessore possideatur, omne periculum ad eum spectat, num. 2 cum aliis ibi, l. 6 tit. 14 part. 6.—Et an petitione hæreditatis præscribatur per decem annos, n. 1 l. 7 per text. ibi, tit. 14 part. 6.

HEREDITAS JACENS, hæreditate jacente continuatur præscriptio, etiam sine possessione, n. 2 l. 29 tit. 29 part. 5.

HEREDITAS ADITA, Hæreditas an possit adiri per surdum, vel mutum, n. 1 in principio, l. 2 tit. 11 p. 5.—an possit adiri per adultum, non habens curatorem, n. 5 l. 4 tit. 11 part. 5.—an à patre adita videatur nomine filiorum, quando retinuit dotem uxoris suæ ea mortua, n. 4 l. 46 tit. 14 part. 5.—an debeat adiri ab intestato, vel legata in testamento facto sine hærede relicta debeantur, n. 1 in princ. tit. 5 part. 6.—non adita ad hæredes non transmittitur, n. 6 post princ. l. 15 tit. 5 part. 6.—si adeatur, an hoc vulgaris substitutio expiret, et quid in militari substitutione, et quid si sint plures hæredes, et unus ex eis tantum adivit, n. 1. et 2 l. 4 tit. 5 part. 6.—perpetuo adiri et transmitti potest per hæredem, qui est de liberis testatoris, etiãsi sit ignorans, et quid in hærede extraneo, n. 7, 8, 9 et 10 l. 2 per illum text. ibi, tit. 6 part. 6.—an videatur adita per hæredem, eo ipso, quòd res aliqua ipsius hæreditatis vendidit, et quando non, num. 2 l. 5 per text. ibi, t. 6 part. 6.—an prius adiri debeat, quàm hæres possit facere inventarium, et an per hoc videatur illam acceptare, n. 5 l. 5 ibi.—si ab hærede solo animo adita sit, an obliget hæredem in foro animæ ultra vires hæreditarias, n. 1 in princip. tit. 8 p. 6.—per servum adiri non potest sine domino, et an ipsius ratihabitio si fiat, vel simul agnoscant, vel repudient, n. 4 l. 15 tit. 6 part. 6.—si sit filio alicujus relicta, an ipse adire possit eam, vel ejus pater; et quid si filius sit furiosus, vel absens, ibi n. 5, 6, 8, 10, 12 et 13.—si sit furioso relicta, pater vel ejus curator illam adire poterunt, n. 14 dict. l. 15.—si sit infanti delata, quis eam adire possit, et quid si ipse patrem vel curatorem non habeat, et an illa transmittatur, ibi in n. 16.—filio alicujus infanti relicta ab ejus patre adiri potest, etiãsi infante vivente nondum adita sit, et qualiter hec procedat, ibidem n. 19.—Et quid in pupillo vel alio minore, ibi in n. 21, 22 et 23 per illum text. ibi.—Et an in additione hæreditatis